

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

8 de Consanguinitate, & affinitate in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

altero deficiente, & actus caret actione & effectu. l. 1. de iure codicil. in P. l. multum interest. si quis al. vel libi. C. ca. cum super. c. 2. 3. de offic. deleg. lib. 1. Decret. tit. 29. Quare & notabile, vt si intra illam etatem per verba de presentia facta fuerint sponsalia, quae insolubilia diximus, liceat ponere perueniente minore ad illam etatem: si tamen perseverauerint post etatem minorem, non licet. cap. de illis qua infra. cap. 7. & cap. a nobis, c. 8. iunct. gloss. de despons. imp. cap. 1. de sponsal. cap. 1. per totum de despons. imp. in 6.

14 ¶ Refert ¶ Thomas Morus, lib. 2. Utopia, apud Vtopientes insularios feminas non ante duodecim annam nubere, mates non nisi expletis quatuordecim. Mulieremque ducendam, siue virginem, siue viduam, sponso futuro nudam exhiberi: item futurum maritum vxori nudum.

15 ¶ Dio ¶ Cassius lib. 54. Histor. Roman. Octavianum Augustum summopere caecis tradit, ne paciones matrimoniales fierent de ea, quae decaulis non esset, neve producerentur post sponsalia ultra biennium: tum maxime, quod eos, qui ante fecissent, detectum est animo percipiendi fructus bonorum vxoris, cum matrimonii rem ipsam non exhiberent, fecisse.

De Consanguinitate & Affinitate in genere.

C A P. 8.

- 1 Proximitas sanguinis nuptias vetitas facit & impias.
- 2 Cognatio quid.
- 3 Cognationis diuisio Aristotelis in naturalem & civilem.
- 4 Cognatio naturalis alia approbata a lege, alia non.
- 5 Vulgo quastis & serui natura habent cognationem non iure civili.
- 6 Cognatio vel propinquitas civilis quae, quatuorplex: spiritualis & temporalis, & quae, & de mixta.
- 7 Affinitas propinquitas mixta quid.
- 8 Ordo naturalis cognationis & graduum.
- 9 Gradus quid.

1 Proximitas sanguinis, ¶ nuptias quae per se bonae sunt, improbas & impias inter certas personas constituit, cum quibus lex & natura abhorrent coniunctionem. Quia re in primis oportet moneri iuuenem: ad haec intelligenda, necessarium illi cognitionem esse graduum cognationis, de qua postea proprio capite dicemus, quamque luculenter docent Iuriconsulti sub tit. 1. lib. 38. P. Potissimum in l. 1. 2. 3. 9. 10. De gradibus affinitatis, vel affinitatis, vt dicunt scribi in Pandectis Florentinis. In quem contextanea quadam vitia edidit Georgius Viuiennus Antuerpianus. Et sub eodem titulo Iustinianus, tit. de grad. cognat. apud Iustinia. & Demetrius Chomathenus, tit. de grad. consanguinit. lib. 3. iur. Oriental. In summa tamen monebo cognationis finitionem, & diuisionem, & ordinem.

2 ¶ Cognati ¶ communiter dici putantur, quod quasi vna communitate nati, vel ab eodem ortu, progenitive sint, vt ait Modestinus, l. 4. §. 1. de gradib. affinit. P. & vt ait Vlpianus ex Labione, l. 1. §. 1. vnde cognat. lib. 38. P. tit. 9. quasi ex vno nati, & quasi commune nascendi habentes initium. Vocant Graeci συγγενεις, vt ait Paulus, l. Iuriconsult. 10. de grad. cognat. affinit. P. & appellat etiam lex duodecim tabularum agnatos. Verum inter agnatos & cognatos interest, quod agnati tantum sunt, qui per patrem cognati ex eadem familia sunt: at cognati solum, non agnati dicentur illi, qui per feminas coniunguntur. Quo fit, vt ius agnationis aliud a iure cognationis, vt in ipeca sumta cognatione, vt explicat Paul. Iuriconsult. d. l. Iuriconsultus. & Modestinus, l. inter agnatos. §. vnd. legit. lib. 38. P. tit. 8.

3 ¶ Diuidimus ¶ autem cum Iulio Polluce. l. b. 3. Onomast. cap. 1. Aristoteles vero, lib. 2. Politicor. cognationem, quam Graeci vocant συγγενειαν diuidi in eam, quae est αἰσθησιμῶς, & eam, quae est κατὰ ἀποδείξιν, tradit, id est, in eam, quae per necessitudinem sanguinis, & eam, quae per affinitatem coniungitur. Theophilus, lib. Infirm. tit. 6. vocat, ἀγγιστείας. Ballamon autem, Nomo can. tit. 13. cap. 2. συγγενειαν. Alter diuisionem propinquitatem seu cognationem in naturalem & civilem seu legalem, naturalis in sanguinis ex vno stipite, vel a quadam coniunctione quorundam, participatione legalis illam imitatur.

4 ¶ Ceterum ¶ Modestinus l. 4. §. cognationis substantia. de gradib. affinit. P. §. 1. de success. cognat. lib. 3. Infirm. tit. 5. sub diuiditur vtraque: nam naturalis cognatio, & propinquitas interdum simpliciter est naturalis, a lege omnino improbata coniunctione: alia quae

habet legis etiam consensum. Prima per concubitus vagos & ex filiis inde ortis nascitur: estque naturalis reuera, quae etiam iure civili non recipitur, tamen eius iura sanguinis nullo iure civili dirimi possunt. *Liura sanguinis, de reg. iur. Liura agnationis, P. de pact. Quae naturalis est cum legis consensu ex nuptiis nascitur iustus: olim ex concubinato probato ex eodem quoque oriebatur.*

¶ Vulgo ¶ quastis sic iure civili (naturali tamen contra) nullos habere agnatos manifestum est: cum agnatio a patre, cognatio a matre est. *Iustinian. §. vulgo quastis, de success. cognat. lib. 3. Infirm. & Ispurius, 4. vnd. cogn. P.* Hi autem nullum patrem habere intelligitur, & tantum cogati sunt sibi & matri, non confati: quinei: non quae patri non sint, sed quia cui sint incertum & inhonestum esset dici. *Modestinus l. vulgo concepti, 23. de stat. homin. P. lib. 1. tit. 4.* Sic in feris, qui pro nullis iure civili habentur, *l. quod atinet, de reg. iur. & inter quos diximus non esse matrimonium, supra in nuptiar. synony.* eo iure cognatio vix admittitur, vt non succedant eo iure. *l. 1. §. 1. vnd. cogn. in P. Paul. l. Iuriconsultus, l. 10. §. nomen cognationis, de grad. affinit.*

¶ Cognatio ¶ vel propinquitas civilis est, quae ad similitudinem graduum naturalis indota est. Ea autem vel temporalis seu secularis, vel spiritualis est: secularis ex adoptione nascitur, *Vlpian. l. 1. §. cognationem, vnd. cogn. lib. 38. P. tit. 9. Modestinus l. 4. §. agnationis, & §. in adoptionem, de gradib. affinit. in P.* Spiritualis dicitur ea, quae nascitur ex susceptione infantis in sacro lauacro regenerationis seu baptismo, & confirmatione, de qua tractant summi Pontifices sub titulo de cognatione spirituali lib. 4. Decret. tit. 10. potissimum, cap. fin. & 30. quast. 3. & 4. in Decreto Gratiani, ex, &c. ¶ Ex ¶ his omnibus mixta propinquitas fit affinitas, quae gradibus non continetur propterea quod trium generum habet complexum, vt ait Demetrius Chomathenus Archiepiscopus Bulgariae, in lib. 3. iur. Oriental. tit. 1. *¶ de quibus supra scripsimus.* Affines sunt viri & vxoris cognati inter se, dicit ab eo, quod duae cognationes, quae diuersae inter se sunt, per nuptias, id est, ratione illarum copulantur: & altera cognatio sic ad alterius cognationis finem accedit, & limitem. Sitque initium inibi & causa coniungendae affinitatis ex nuptiis, vt ait Modestinus l. 4. §. affines, de grad. affinit. P. Ideoque vir & vxor affines non sunt, *gloss. in Affinitatis, commun. de successio. lib. 6. C. tit. 58.* nec dicuntur: eo quod illi iuncti sunt, & quod iunctum & confusum est, fines aut terminos non habet. Sed qui proximae illos sequuntur, affines, secundumque gradum proximitatis vel cognationis eodem gradu affines consanguinei erant. Accedit & affinitati, alia affinitas interdum: quae est cum affinis coniunctio aliorum, qualis in vxore que fuit priuigii, apud Papinianum, in *Lexorem, 15. de rit. nupt. lib. 23. P. tit. 2.* ¶ Ex ¶ ordine autem naturalis cognationis & gradibus certae cognationes normam generaliter incipiunt. Ordo eius in lineam rectam & obliquam siue laterales descendentes distribuitur. Linea illa recta, in duas aequales, puncto in medio diuiditur: in superiorem & inferiorem partem. *Paul. in l. stemmata, 9. de gradib. affinit.* Ex hoc puncto laterales quoque incipiunt, & eius puncti ratione, gradus sunt & numerantur. ¶ Gradus ¶ porro ad similitudinem scalarum, locorumve proclitum, quos ita ingrediuntur, vt a proximo in proximum, id est, in eum, qui quasi ex eo nascitur, transeamus, vt ait Paulus, *l. fin. §. gradus autem, eod.* Quando ex puncto mediae lineae supra ascendimus, gradus ascendendum numeramus ordine, primum, secundum, tertium, &c. Quando descendimus, descendendum primum, secundum, tertium, &c. Quando a puncto ad latera declinamus, dicimus collateralium primum, secundum, tertium, &c. In primo gradu si constitutus filium de quo queratur, erunt pater, mater: in secundo, auus, atia, tam patris quam matris: in tertio proauus, proauia, patris & matris, &c. Si de patre & descendentibus agatur, erit in primo, descendendum linea, filius filia: in secundo, nepos neptis: in tertio, pronepos & proneptis, &c. Ex filiis & filiabus nati deinceps, vtrunque faciunt laterales cognationes, prout te docent exempla & enumerationes Caii & Pauli, *Caius in l. 1. & Paul. l. fin. de grad. cogn. & Iustiniani, Infirm. §. 1. de grad. cognat. & seq. §§. & Demetrii Chomatheni.* Quomodo autem numerandi fiat gradus iure civili & canonico, vide glo. ad l. Iurif. l. 10. §. parentes, ad verba, item liberi, de gradib. affinit. Affinitatis gradus illis ipsis, quibus cognatio naturalis, perpendicularis, sed diuersa habent nomina: per se tamen nullos habet gradus affinitas. Nomina autem harum distinctionum, foetet locus, gener ortus, nouerca vitricus, priuignus priuigna, *Modest. l. non facile, 4. de grad. affinit. &c.*